

عنوان مقاله:

کاربرد رویکرد اکولوژیکی در طراحی پارکهای حاشیه رودخانه (مطالعه موردی: پارکهای حاشیه رودخانه زاینده رود)

محل انتشار:

نخستین کنفرانس بین المللی اکولوژی سیمای سرزمین (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهرنوش صالحی - کارشناس ارشد مهندسی طراحی محیط زیست، دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران

احمد رضا یآوری - دانشیار دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

رودخانه ها شبکه حیاتی و پشتیبان محیط زیست شهرها هستند که بطور روزافزونی از ارزشهای اکولوژیکی آنها کاسته می شود. از طرفی امروزه نیاز به استفاده از این فضاها بدلیل تامین بهداشت روانی و بهره برداری معنوی مردم به ضرورتی انکارناپذیر تبدیل شده است مبانی نظری در این تحقیق بر دومحور شناخت اکوسیستم های رودکناری و اصول اکولوژی سیمای سرزمین استوار است. دلیل منطقی برای کاربرد اکولوژی سیمای سرزمین پتانسیل بالای آن در ایجاد مناظر پایدار از طریق طراحی اکولوژیکی می باشد. که هدف از بکارگیری اصول اکولوژیک در طراحی این فضاها، حفظ محیط زیست مناطق رودکناری به طبیعی ترین شکل ممکن بوده و سایر اهداف (تفریح و آموزش) اهداف ثانویه به شمار می آیند. هدف از این تحقیق ارزیابی و ارایه راهکارهای اصلاحی در جهت احیا و ارتقا ارزشهای اکولوژیکی و تفریحی کریدور رودخانه و اقدامات طراحی محیطی و الویت بندی فضاها از نظر ارزشهای ساختاری- عملکردی فضاها می باشد. در این تحقیق ارزشهای تحلیل ساختاری ارزیابی توان و EDF³ استفاده شده است. که در این راستا شناخت و پهنه بندی درسه مقیاس کلان، میانی و خرد صورت می گیرد. در مقیاس کلان حوزه آبخیز رودخانه پهنه بندی می شود. در مقیاس میانی توان اراضی حاشیه زاینده رود مورد ارزیابی قرار می گیرد که شامل پهنه های حومه شهری و شهری می باشد. و سپس این ارزیابی در مقیاس خرد صورت میگیرد که خروجی حاصله، لکه های حفاظتی مرمتی و اختلاطی بودند تا طراحی بر اساس شرایط اکولوژیکی سایت صورت گیرد و اثرات آن را به حداقل برساند. بخش طراحی، بر اساس آنالیز سایت، امکانات و محدودیت ها، تعداد و نوع لکه های شناسایی شده، شبیه سازی طبیعت و شکل زمین، راهکارهای مرمتی و راهبردهای طراحی بدست آمده و طراحی صورت می گیرد.

کلمات کلیدی:

اکولوژی منظر، رودکناری، طراحی اکولوژیکی، ارزیابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/236434>

